

Lovforslag nr. L 121. Fremsat den 2. december 1992 af justitsministeren (Engell)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hunde

§ 1

I lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 380 af 26. juni 1969, som ændret ved lov nr. 335 af 14. maj 1992, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, mærkes og registreres samt bærer halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om mærkning, registrering og gebyr og om udformningen af skiltet, jf. stk. 1. Justitsministeren kan herunder bestemme, at mærknings- og registreringsordningen skal administreres af en eller flere private organisationer, og at besidderen af en hund skal give de

nødvendige oplysninger samt indbetale gebyr til disse organisationer«.

2. § 3, *stk. 1, 5. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Er hunden ikke mærket og registreret, fremlyses den. Det gælder dog ikke, såfremt hunden bærer skilt som nævnt i § 1, *stk. 1*«.

3. I § 12, *stk. 1*, ændres »§ 3, *stk. 2-4*« til: »§ 3, *stk. 3-5*«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1993. Reglerne om mærkning og registrering omfatter kun hunde, der er født efter lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Hundeloven blev ændret ved lov nr. 335 af 14. maj 1992 om ændring af lov om hunde. Ændringsloven træder i kraft den 1. januar 1993.

Ved lovændringen indførtes en pligt for besidderen af en hund til at sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, mærkes og registreres. Samtidig bortfaldt den hidtil bestående pligt til at sørge for, at hunden, fra den er 4 måneder gammel, bærer Halsbånd forsynet med et skilt, der angiver besidderens navn og adresse.

Den indførte mærknings- og registreringsordning nødvendiggør, at hundens mærke sammenholdes med oplysningerne i registret, før besidderen af hunden kan identificeres.

Efter gennemførelsen af ændringsloven har flere hundeorganisationer over for Justitsministeriet givet udtryk for, at det er uhensigtsmæssigt, at muligheden for ved hjælp af hundeskiltet straks at kunne se, hvem en hund tilhører, er bortfaldet.

Justitsministeriet er enig heri. Reglerne om mærkning og registrering omfatter kun hunde, der er født efter den 1. januar 1993. Også af hensyn til identifikation af hunde født før 1. januar 1993 er ændringen påkrævet. Det foreslås derfor, at pligten til at sørge for, at hunden bærer Halsbånd forsynet med et skilt med oplysning om besidderens navn og adresse, genindføres ved siden af mærknings- og registreringspligten.

Under forhandlingerne i Folketinget om indførelsen af mærknings- og registreringsordningen var det forudsat, at registreringen kunne henlægges til en privat organisation. Justitsministeriet har fundet det rettest i loven udtrykkeligt at medtage en bestemmelse herom. Det foreslås derfor, at justitsministeren bemyndiges til at bestemme, at mærknings- og registreringsordningen skal administreres af en eller flere private organisationer, og at besidderen af en hund skal give de nødvendige oplysninger samt indbetale gebyr til disse organisationer.

Efter den gældende ordning optager politiet løsgående hunde og underretter besidderen, jf. hundelovens § 3, stk. 1. Hvis hunden ikke bærer Halsbånd

forsynet med et skilt med besidderens navn og adresse, skal hunden fremlyses.

Efter indførelsen af pligten til mærkning og registrering og ved genindførelsen af pligten til at sørge for, at hunden bærer Halsbånd forsynet med et skilt med angivelse af besidderens navn og adresse, vil politiet kunne finde frem til besidderen af hunden, hvis den enten er registreret eller bærer skilt.

Politiet vil derfor efter forslaget alene skulle fremlyse hunde, der ikke er mærket og registreret eller bærer skilt.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er forudsat, at mærknings- og registreringsordningen, herunder informationsvirksomheden om pligten til at lade hunde registrere, administreres af en eller flere private organisationer. Udgifterne til information anslås til ca. 300.000 kr. Loven giver mulighed for at indføre pligt for besidderen af en hund til at indbetale gebyr til disse organisationer, herunder til dækning af informationsvirksomheden. Hverken lov nr. 335 af 14. maj 1992 om ændring af lov om hunde, eller dette forslag, skønnes derfor at have væsentlig administrativ eller økonomisk betydning for det offentlige.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget indebærer, at pligten for besidderen af en hund til at sørge for, at hunden bærer Halsbånd forsynet med et skilt (hundetegn) med oplysning om besidderens navn og adresse, genindføres.

Samtidig indføres en bestemmelse, der giver udtrykkelig bemyndigelse til justitsministeren til at bestemme, at mærknings- og registreringsordningen skal administreres af en eller flere private organisationer, og at besidderen af en hund skal give de nødvendige oplysninger samt indbetale gebyr til disse organisationer. Registret, der føres for den offentlige forvaltning, vil være omfattet af lov om offentlige

myndigheders registre, lovens kap. 2 a. Det forudsættes, at der som følge af registrets karakter og størrelse m.v. fastsættes forskrifter herfor, jf. lov om offentlige myndigheders registre § 8 a, stk. 4.

Den private registerførende organisation vil skulle anmeldes som edb-service-bureau efter § 20 i lov om private registre mv.

De nødvendige oplysninger vil navnlig være oplysning om, hvilket mærke, hunden har fået. Derudover kan det være hundens alder, race osv. og besidderens navn og adresse.

Undladelse af at mærke og registrere hunden kan straffes efter § 12, stk. 1, jf. § 1, stk. 1. Hvis de nødvendige oplysninger ikke gives til den organisation, der skal forestå registreringen, kan registrering ikke ske, og besidderen ifalder derfor straf for den manglende registrering.

Justitsministeren kan i medfør af § 1, stk. 2 fastsætte regler om, under hvilke betingelser registrering og sletning kan ske. Justitsministeren kan herunder bestemme, at gebyr skal betales, inden optagelse i registret finder sted. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om adgang til og videregivelse af oplysninger fra registret.

Til nr. 2

Efter forslaget skal politiet fremlyse optagne løsgående hunde, hvis besidderen ikke kan underrettes, fordi hunden hverken er mærket og registreret eller bærer halsbånd forsynet med et skilt med angivelse af besidderens navn og adresse.

Til nr. 3

I forbindelse med behandlingen i Folketinget af det forslag, der blev gennemført som lov nr. 335 af 14. maj 1992 om ændring af lov om hunde, udgik forslaget om at lade § 3, stk. 2 udgå af hundeloven. Strafbestemmelsen i lovforslaget blev ikke konsekvensændret.

Strafbestemmelsen i hundelovens § 12, stk. 1, skal derfor, som det var tilfældet før den seneste ændring af hundeloven, henvises til § 3, stk. 3-5.